

Carlo en Rudi in Wijk aan Zee

Verboden doorgang - Wijk aan Zee dicht.

Op zaterdagochtend 21 januari 2012 om kwart na elf vertrokken we, Rudi Luyten en ik, met Rudi's auto naar het toernooi van Wijk aan Zee. Niet om mee te spelen, het toernooi is een week geleden begonnen, maar om te gaan kijken, niet enkel vandaag, maar gedurende .... het ganse weekend. Be- en afgesproken na de interclub van vorige zondag, out of the blue.

De partijen beginnen daar elke dag om 13h30, nog tot zondag 29 januari. Amsterdam is 2 uur rijden, dus we vertrokken gezapig richting Den Haag, honderduit vertellend over van alles en nog wat, en ergens daar in de buurt een hapje etend in een resto langs de autostrade, meestal echt niet mijn ding, maar ditmaal een klasstoplocatie. We komen in Beverwijk aan, en aan de weg die leidt naar Wijk aan Zee staat een bord met **verboden doorgang – Wijk aan Zee dicht**. Wij volgen de wegomleiding, die ons uit Beverwijk voert, naar het Noorden, en keren langs een enorme lus terug richting Beverwijk, ons onderweg afvragend wat voor een belachelijk bericht op dat verbodsteken stond **“DICHT”**. De slager is dicht, de mist is dicht, je troefkleur is soms dicht, je broekrits is dicht, maar een gemeente die dicht is heb ik nog nooit gezien, “weg onderbroken wegens omgevallen boom of lawinegevaar of ontsnapte stieren .... of een wegomlegging wegens doodgewone werken” kennen we natuurlijk allemaal, maar dicht ?? Hallo, aan Treezekerkerk iedereen linksomkeer, want Mortsel is dicht. Natuurlijk is de topografische situatie in Wijk aan Zee erg verschillend, volgens mij heb je met een soort schier(ei)land te maken, met slechts een enkele smalle weg naar moederdorp Beverwijk in het binnenland. Enfin, drie kilometer voor Beverwijk in die lus stopt het verkeer. File. Kwartier, schoorvoetend verder, twee, ja drie kwartier, vierhonderd meter afgelegd, kilometers voor Wijk zetten auto's zich aan de kant, mensen stappen uit en gaan te voet verder in dit barre waaiat waar je de pleuris hebt voor je halverwege ook maar ooit ergens geraakt. Zijn wij als schaaksport zo

verschrikkelijk populair geworden met ons Tata Steel Schaaktornooi, dat dit beelden oproept van België Holland in de Hel van Deurne ? De klok tikt weg, een bekend fenomeen bij schakers, het wordt ondertussen drie uur in de namiddag. Even het raampje opendraaien “hi jongens, wat is er aan de hand ? Iedereen naar het schaaktornooi ?” “Nee, nee, er staat een boot op het strand”. Ik wist niet wat ik hoorde. Er staat een paard in de gang is zowat het eerste waaraan ik dacht, een (vanzelfsprekend Hollands) lied uit lang vervlogen dagen, maar een boot op het strand, nou ja, die ligt toch voor de Italiaanse kust ?! Duizenden, tienduizenden Hollanders met kinderen en oma’s staan hier uren in de file om naar een stomme boot te kijken, via één enkel smal weggetje waar ook wij, schakers toevallig doorheen moeten !! Hollanders ! Naar een boot !! Een Eskimo die uit zijn iglo kruipt om naar sneeuw te kijken. Nog een extra uur hebben we voetje per voetje aangeschoven, om vier uur bekap en zenuwziek landend op de parkingweide voor de kommentaartent. Vijf uren onderweg, nou ja eten inbegrepen dat is waar. Als je nu was aangekomen zonder overnachting, of met een autocar zoals wij met de club in 1990 en 2005 organiseerden, dan mocht je al bijna terug naar huis vertrekken. Er zijn een aantal spelers geweest die te laat aan hun bord verschenen, en hun partij door forfait verloren, in de tienkampen. De professionals van de A, B en C groep hadden geen last, die slapen vlak in de buurt. Ik herinner me een situatie waarbij ik heel vroeg ’s ochtends in Charleroi moest vliegen naar Oostenrijk, met Ryan voor een tornooi in Lienz. Mist speelde toen de spelbreker, het werd een tocht van 36h via de Italiaanse kant van de Dolomieten. Een andere keer, twee of drie jaar geleden zou ik in Groningen schaken, de tien laatste dagen van dat jaar. Acht verschillende treinen en elf uur onderweg wegens sneeuwoverlast en totale chaos. Om 12h op een vrijdagmiddag na mijn werk ooit vertrokken in Genève, in januari met een Mercedes, in afschuwelijk winterweer, en om vijf voor acht met gierende banden het parkeerpleintje opgestormd van Moretus Hoboken. Nèt op tijd voor de Zilveren Toren. Waar Jean Janssens zaliger mij glimlachend begroette en uitriep “Zilveren Toren ? Nee hoor, afgelast !! het is te slecht weer”. Het valt niet mee soms, in de winter. Van alle plekken is Wijk aan Zee het koudste waaigat. Erger dan Hastings waar ik een aantal jaren geleden ook een wintertornooi meepikte. Als het 5 beaufort is in Oostende is het volgens mij 7 beaufort in Wijk (in

januari). Rudi loopt daar – als enige overigens - rond in een colbertje, weliswaar telkens maximum 5' per expeditie, van de auto naar de tornooizaal, langer ware suicidaal geweest. Ik wil nooit meer nog met andere mensen meerijden in de winter dan met Rudi. Naast hem vanavond, in die rotstorm teruglopend naar de auto, in mijn alpacca winterjas, dikke sjaal, en pet tot onder de wenkbrauwen, mezelf verheugend over het feit dat binnen een minuut of twee Rudi in zijn Opel de knop opendraait van de zitvlakverwarmer aan de passagiersstoel. Zààlig.

Ik herinner me de tochten naar Wijk met autocars Lauwers. Ze zijn voor een aantal Skoggers nog altijd omkleed met een soort heilige nostalgie omdat dit inderdaad prachtige initiatieven waren en plaats vonden in het gezelschap van voor de club zeer belangrijke, ondertussen verdwenen mensen als zijnde Marcel en mevrouw Adams, Gerard Heynen en echtgenote, en zo vele anderen. Rudi was beslist toen al aanwezig op de trip van 1990, in een nog extreem veel koudere (en let's be honest wat hem en enkele andere mensen betreft veel jongere) versie. Na een afwezigheid van meer dan 10 jaar is hij teruggekeerd, vooral in Skog-interclub en af en toe een Brasschaat of zo. Dinsdag is voor hem (nu nog) niet doenbaar. Maar voor mij is hij een van de toppers, ook omdat we samen zo veel leuke schaakherinneringen hebben omtrent lang vervlogen dagn.

Wat gebeurde er schaaktechnisch in Wijk ? Het besluit, na een onderdompeling van 36 uur in schaaknectar is dat onze mond af en toe openviel, niet van bewondering, maar van verwondering over zoveel minder goede tot slechte voortzettingen. Het redt ons, het redt de ziel van alle amateurs ter wereld, de eenvoudige clubschakers, om te zien dat de groten der aarde ook fouten maken, en geloof me, deze tweedaagse bracht aardige exemplaren ter wereld. Natuurlijk hadden de amateurs terzake doende uitleg nodig van de kommentaartent, waar we grote gedeelten van de namiddagen verbleven, en die zaterdag verzorgd werd door J Van Der Wiel en Hans Böhm, en zondag door Genna Sosonko en Hans Ree. We maakten er live de afgang mee van Jan Timman, twee dagen na elkaar miserabel slecht spelend (in de B groep notabene, hij als prins en primus ooit van dit Hoogovens), hoe ver kan je gaan, hoe ver moet je gaan, moet hij meespelen in die

groep, moet hij werken, hoe zit het met het pensioen van ouder wordende grootmeesters, Timman of all people, behalve Akiba Rubinstein mijn absolute schaakidool sinds 45 jaar. Schaken en ouder worden, ik weet er heel veel van.

In de A groep is het een krabbemand van wereldtoppers. Voor heel veel meer technische uitleg zou ik graag willen verwijzen naar Chessbase. In chessbase zie je ook prachtige beelden van het schip op het strand van Wijk aan Zee !! We hebben Magnus gezien !! En Aronian ! We zagen Loek van Wely (net zoals in Bastia, Corsica waar Heidi en ik deelnamen in 2010) We vergapen ons aan hen, en reizen een heel klein stukje wereld af op zoek naar. Naar wat ? Op chessbase zie je de jongens (bijna) elke dag, beter en nauwkeuriger dan in het echt. En toch, en toch, een keer het scherm verlaten, en terugkeren naar de roots, naar een visueel contact, een observatie van veel dingen omtrent iemand, gedurende uren. Ik heb een paar topschakers redelijk lang gadeslaan, een of twee uur aan een stuk. Zoals bekend vanuit vorige verslagen zie en hoor ik veel, en observeer. Anderzijds, iets uitvinden, een fantasie, een roman, dat is niets voor mij.

What about the Belgians ??

Vanavond vlak voor de terugtocht, klampte Jan Rooze me aan. Hij vernam dat ik hier twee dagen had rondgelopen, (pas op : samen met 1000 man), en vond het knullig dat ik de enige deelnemende Vlaming in dit circus niet had opgemerkt, hij heeft een kamer gehuurd ergens in de buurt en speelt in de tienkampen in de reeks 1B Nog heeft hij in dit toernooi een kans op doorbraak naar de C groep volgend jaar, maar we gaan het opvolgen. Verder dacht ik Stefan Beukema te herkennen in de tienkamp 2B, maar hij is natuurlijk Nederlander ook al woont hij in en speelt hij IC in België. Tenslotte stootte ik zondag op Mher Hovhanisian, die ik nog partij gaf op het Winter Open 1^e ronde, maar wat die Armeniers allemaal onder mekaar bespreken (zoals met Mw Danielian van de C groep), mag joost weten. Mher was op visite, ik vraag me af waarom de Belgische kampioen niet kan of wenst aan te treden in de 1A groep tienkamp met uitzicht op de C groep.

Tienkamp is het leukste toernooi ter wereld. Schei uit met het Zwitsers systeem. Een nieuw pleidooi voor een ban, een vernietiging van het

Zwitsers. Zoals ik dit al enkele malen de voorbije jaren voorheen bracht. Je vindt ze bijna niet, tienkampen. Koesteren die handel. Béthune heeft zo'n toernooi, Wijk aan Zee ook. Je speelt alleen maar tegen tegenstanders van je eigen eloranking. Simpel. 50man = 5 toernooien van 10 man elk = 9 ronden. Dit is natuurlijk een ideaal scenario. Maar het bestaat, en het heeft succes. Het moet beter.

Hotel Sun Parcs, Zandvoort ? Fantastisch ruime kamers, alles in orde. Zaterdagavond ontspon zich daar in de lobby een strijd op leven en dood. Rudi (niet echt een natuurtalent als blitzer) en ik (idem dito) gingen blitzen. Hij had een super de luxe schaakbord bij, een klok en Stauntonstukken, en we vlogen er in, na het souper, in een bliztornooi, om 22h. Om middernacht stond het warempel 5-5 !! De hele tijd haasje en adrenaline over. Sluiten we vrede en gaan we slapen ? Nee, we maken die elfde blitz. Toch wel. Het werd een ongelooflijke thriller. Wie won was ..... wordt nooit onthuld. Toch hier niet.

Tot ziens dus, elders. Bij voorkeur in de Skog club.

++